



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1571/2023-75

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Lidiji Repar Habulinec, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Juretića iz Zagreba, Jarušćica 5a, OIB: 41184468055, kojeg zastupa punomoćnik Josip Čiček, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika SERVER MARK d.o.o., Zagreb, Ulica Joze Martinovića 9, OIB: 49136816030, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Zelić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 24. srpnja 2026., u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 29. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je odluka o otkazu ugovora o radu tuženika SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 pod nazivom „OTKAZ UGOVORA O RADU za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa“ izdanog u Zagrebu, dana 14.9.2023. godine, kojom se tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a otkazuje ugovor o radu od dana 11.4.2023. godine, nedopuštena.

2. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9, da tužitelja JOSIPA JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a vrati na posao na radno mjesto informatičar / administrator, u roku od 15 dana.

3. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 da tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a, na ime naknade imovinske štete, isplati iznos od 22.550,00 eura / 169.914,25 kn, zajedno sa zateznim kamatama, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 15 dana.

4. Utvrđuje se da je tužitelj JOSIP JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a, započeo radni odnos kod tuženika SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9, dana 07.04.2023. godine, te se

nalaže tuženiku da u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude izda tužitelju potvrdu o početku radnog odnosa s tim danom, a koju će u slučaju ogluhe zamijeniti ova presuda po pravomoćnosti.

5. Nalaže se tuženiku SERVER MARK d.o.o., OIB: 49136816030, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Joze Martinovića 9 da tužitelju JOSIPU JURETIĆ, OIB: 41184468055, Zagreb, Jarušćica 5a nadoknadi prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zateznim kamatama, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, u roku od 15 dana".

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 8.375,00 eura, u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem privremene mjere koji glasi:

"1. Određuje se vraćanje tužitelja na posao kod tuženika na radno mjesto IT system administrator.

2. Ova privremena mjera stupa na snagu odmah po njenom donošenju te ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja ovog parničnog postupka ili do drugačije odluke suda".

II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanjem prethodne mjere koji glasi:

"Određuje se upis založnog prava tužitelja na iznosu od 65.000,00 eura koji tuženik ima na bankovnim računima u Republici Hrvatskoj te se zabranjuje bankama da protivniku osiguranja ili trećoj osobi isplati s računa protivnika osiguranja predmetni novčani iznos."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je kao radnik s tuženikom kao poslodavcem sklopio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, na kojem je kao datum njegovog sklapanja, početak rada i stupanja na snagu naznačen dan 11. travnja 2023. Na temelju toč. 1.2. Ugovora o radu tužitelj je kod tuženika zasnavao radni odnos za obavljanje poslova radnog mjesta informatičara / administratora, uz detaljnu specifikaciju poslova i ostalih poslova po potrebi poslodavca. Dana 13.9.2023. tužitelj je (za vrijeme korištenja godišnjeg odmora koji je koristio sukladno prethodnom dogovoru s Markom Goršom, direktorom tuženika, a dio kojeg je koristio i radi odlaska u inozemstvo), pristupio u poslovne prostorije na adresi sjedišta tuženika, a nakon što je od Marka Gorše - direktora tuženika prethodno zaprimio poruku preko WhatsApp kojom ga isti obavještava da se vrati sa godišnjeg odmora tako da ga je dana 12.09.2023. godine u 12:32 sati imenovani direktor kontaktirao radi kvara tzv. „NAS SYNOLOGY RS818+“ uređaja, na način da je tužitelju između ostalog javio putem WhatsApp poruka "riknuo nam je NAS" na kojemu se pohranjuju podaci tuženika, a čime je kasnije pozvao tužitelja da prekine godišnji odmor i dođe hitno dana 13.9.2023. u poslovne prostorije tuženika otkloniti navedeni problem. Tužitelj je

dana 13.9.2023. došao u poslovne prostorije tuženika, na zahtjev direktora i sukladno prethodno zaprimljenoj uputi/zamolbi, iako je tuženik znao da tužitelj koristi godišnji odmor i prethodno prijavljeno bolovanje. Međutim, dana 13.9.2023. tuženik kao poslodavac je tužitelju kao radniku uručio/predao „OTKAZ UGOVORA O RADU za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa“, na kojem je mjesto i datum izdavanja tuženik naznačio: „Zagreb, 14.09.2023.“ Otkaz je tužitelju osobno dostavljen dana 13.9.2023., uz napomenu da je tuženik kao datum uručjenja/dostave Otkaza naveden sljedeći dan, tj. dan 14.9.2023., kada tužitelj nije niti bio u poslovnim prostorijama tuženika. Iz navedenog slijedi zaključak da se radi o očitoj proturječnosti sadržaja Otkaza u pogledu datuma stvarnog izdavanja Otkaza i njegove predaje tuženiku, u odnosu na stvarni datum izdavanja i predaje tužitelju. Opisano postupanje sadrži obilježja kršenja pozitivnih propisa RH od strane tuženika i direktora tuženika. Prethodno, dana 13.9.2023., a prije predaje/uručenja Otkaza tužitelju, tuženik je tužitelja usmeno obavijestio da je stvarni razlog otkazivanja Ugovora o radu tehnološki višak radnog mjesta informatičara / administratora, pa je do kraja radnog vremena izmijenio razlog odluke u drugi razlog, i to: „zbog toga što se Radnik nije uklopio u radnu okolinu“, te u tom smislu i predao tužitelju Otkaz. Do dana dostave Otkaza tužitelju, isti prethodno nikada nije zaprimio bilo kakvu opomenu ili upozorenje od strane odgovornih osoba tuženika radi kršenja bilo koje odredbe ugovora o radu. Dakle, tuženik je tužitelju otkazao Ugovor o radu, na način da je istome predao Otkaz za vrijeme kada je tužitelj koristio godišnji odmor i bolovanje, te bez poštivanja postupka koji prethodi otkazivanju. Dana 13.9.2023. tužitelj je ponovo obavijestio tuženika o korištenju bolovanja, tj. privremenoj nesposobnosti za rad, sukladno obvezi na temelju čl. 37. Zakona o radu (NN 93/14, i dr.; u daljnjem tekstu: ZOR), zbog posljedica napada od strane treće osobe i potrebe liječenja zadobivenih teških tjelesnih ozljeda kao žrtve kaznenog djela od dana 1.9.2023. Stoga, imajući u vidu čl. 38. ZOR-a, tuženik nije mogao tužitelju otkazati ugovor o radu. Kako je zbog opisane situacije tužitelj dana 4.9.2023. „otvorio“ bolovanje i dana 13.9.2023. obavijestio tuženika o privremenoj nesposobnosti za rad, dakle izvršio je svoju obvezu u zakonom predviđenom roku od 15 dana. Time je razvidno da je Otkaz nezakonit budući da je uručen tužitelju za vrijeme trajanja privremene nesposobnosti za rad, o kojoj je tuženik bio prethodno upoznat. Tuženik je, također, dana 13.9.2023. pisano odgovorio tužitelju na njegov „Zahtjev za mirno rješavanje spora“, predmet kojeg zahtjeva je povratak oštećenog zvučnika sa daljinskim upravljačem i dva mikrofona čiji je vlasnik tužitelj a koji je ranije posudio tuženiku za njegove poslovne potrebe, međutim uslijed nepravilnog korištenja došlo je do oštećenja zvučnika dana 28.5.2023., a time je i za tužitelja kao vlasnika pokretnine nastala imovinska šteta u iznosu cijene njegovog popravka i dr. U odnosu na sadržaj i oblik Otkaza, važno je istaknuti da tuženik mora u pisanom obliku obrazložiti otkaz, sukladno čl. 120. st. 2. ZOR-a. Dakle, Odluci nedostaje obrazloženje razloga otkaza ugovora o radu i uputa o pravnom lijeku. Uvidom u Otkaz proizlazi da je tuženik kao razlog otkaza naveo: „zbog toga što se Radnik nije uklopio u radnu sredinu.“ Navedeno predstavlja činjenicu, odnosno temelj Otkaza, međutim navedeno je tuženik kao poslodavac u obvezi jasno i određeno dužan obrazložiti, na način da navede konkretne činjenice i dokaze iz kojih proizlazi takav zaključak. Da navedeno nije stvarno/činjenično opravdan razlog donošenja sporne Odluke proizlazi iz činjenice da od dana zasnivanja radnog odnosa u 4/2023. pa do dana donošenja Odluke ovlaštene osobe tuženika nikada nisu pozvale tužitelja na razgovor u tom smislu, već upravo suprotno, hvalili su njegovo stručno znanje, zalaganje na poslu i u vezi sa poslom, angažman u poslovnoj i radnoj sredini, doprinos ostvarenim rezultatima, te ga angažirali na drugim poslovnim projektima. S

obzirom da tuženik nije postupio sukladno gore navedenoj odredbi članka 120. ZOR-a, to nisu nastupile pravne posljedice iz članka 112. ZOR-a, odnosno tužitelju nije prestao radni odnos kod tuženika, što je neposredno utjecalo na prestanak osiguranja tužitelja kod HZMO-a i HZZO-a. Tužitelj je putem sustava e-Građani od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (u daljnjem tekstu: HZMO) zaprimio obavijest da je dana 29.9.2023. godine tuženik istog odjavio kod HZMO-a i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje (u daljnjem tekstu: HZZO), čime je tužitelju prestalo osiguranje po osnovi radnog odnosa na temelju Ugovora o radu kod naprijed navedenih institucija. Dakle, Otkaz ne sadrži sve sastavne dijelove koje nužno mora sadržavati svaka odluka o otkazu ugovora o radu sukladno ZOR-u, s naglaskom na obrazloženje i uputi o pravnom lijeku. Također, sam Otkaz nema opravdano uporište u konkretnim činjenicama i dokazima. Iako je u Otkazu tuženik propustio navesti uputu o pravnom lijeku koji je sastavni (nužni) dio svake odluke o otkazu, sukladno čl. 133. st. 1. ZOR-a, a imajući u vidu naprijed istaknute razloge, dana 26.9.2023. tužitelj je, preporučenom pošiljkom s povratnicom, uputio tuženiku zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa. Tuženiku je navedeni zahtjev dostavljen dana 3.10.2023. Iz priložene povratnice ne proizlazi datum dostave dopisa tuženiku, međutim tužitelj je navedeni podatak provjerio, međutim predlaže Sudu da se od Hrvatske pošte d.d. zatraži potvrda. Tuženik se nije očitovao punomoćniku tužitelja na dostavljeni zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa u predviđenom zakonskom roku od 15 dana računajući od dana dostave zahtjeva, dakle do dana 18.10.2023. Iako je u Ugovoru o radu navedeno da je tužitelj započeo s radom kod tuženika dana 11.4.2023., u stvarnosti je započeo s radom dana 7.4.2023., obavljajući poslove koji se odnose na radno mjesto za koje je kasnije sklopio Ugovor o radu. Pravni interes tužitelja za utvrđenje stvarnog početka rada tužitelja kod tuženika se očituju u ostvarivanju prava kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, te pravo na isplatu dijela plaće za obavljeni rad. Tužitelj naglašava da je zbog uzastopnog mobinga od strane tuženika tijekom trajanja radnog odnosa imao stresove, odnosno psihičke probleme, ujedno smatrajući da je u poslovanju tuženika utvrđeno postupanje protivnom pozitivnim propisima RH. Radi ocjene neosnovanosti Otkaza tužitelju na temelju tuženikove tvrdnje „da se radnik nije uklopio u radnu sredinu“ bitno je sagledati okolnosti koje su prethodile samoj odluci o otkazu ugovora o radu, i to da je tužitelj podnio pisani zahtjev za naknadu štete prema tuženiku, Tužitelj je prijavio tuženika Inspektoratu rada radi sumnje na činjenje mobinga prema istome, te nakon podnošenja kaznene prijave MUP-u, V. Policijskoj postaji. Prema navodima tužitelja, tuženik nije uredno izdavao tužitelju kao radniku obračunske liste plaće, isključivo iz razloga što je tužitelj radio prekovremene radne sate koje tuženik nije želio iskazati u evidenciji rada radnika pa time nije niti isplatio radniku 50% uvećanu naknadu za prekovremeni rad subotom kroz cijeli period rada tužitelja kod tuženika. Zbog prekovremenih sati rada vikendom, tužitelj je bio prisiljen otkazivati svoje honorarne poslove kao DJ-a na svadbama i poslovnim događajima kao i poslove ovlaštenog upravitelja drona za zračno snimanje objekata gdje mu je takvim ponašanjem tuženik onemogućio ostvarenje zarade temeljem unaprijed dogovorenih poslova sa klijentima u iznosu od 22.550,00 eura, a istovremeno mu nije isplatio prekovremeni rad subotama kada nije bio dežuran, a koje je tuženik naplatio od klijenata (npr. MM mesna industrija Medven d.o.o., Podravka d.d., ...). Tuženik je naplatio prekovremenim radom subotom ovdje tužitelja iznose od 100,00 eura i 200,00 eura od klijenta MM mesna industrija Medven d.o.o., gdje je također tužitelj radio i nedjeljom za klijenta Podravka d.d. a za koje je vodio evidenciju spajanja na njihov server gdje je radio etikete i deklaracije proizvoda za Austrijsko tržište kao i popravak rada strojeva.

2. Stoga predlaže Odluku o otkazu ugovora o radu od 14.9.2023. utvrditi nedopuštenom, te naložiti tuženiku da tužitelja vrati na rad na radno mjesto informatičara/administratora, kao i obvezati tuženika na isplatu iznosa od 22.550,00 eura na ime naknade imovinske štete s kamatama od dana donošenja presude do isplate, uz utvrđenje da je tužitelj započeo radni odnos kod tuženika dana 7.4.2023., te da se naloži tuženiku da tužitelju izda potvrdu o početku radnog odnosa s tim danom, sve uz naknadu parničnog troška s kamatama od presuđenja do isplate. Također, tijekom postupka, podneskom od 7.5.2025., tužitelj predlaže donošenje prethodne i privremene mjere.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka navodi da opreza radi ističe da tužba ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupati, a osim toga je nepravovremena, pa se predlaže naslovnom sudu da istu odbaci. Podredno, tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti kao neosnovanom, te navodi da su neosnovani tužiteljevi navodi o nezakonitosti odluke o otkazu ugovora o radu. Prvenstveno se ističe da je riječ o odluci o otkazu zbog nezadovoljavanja radnika na probnom radu što je jasno vidljivo iz naziva same odluke „Otkaz ugovora o radu za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa“. Također, u odluci stoji da se donosi na temelju zakonske odredbe o otkazu zbog nezadovoljavanja na probnom radu (očito omaškom naznačeno kao čl. 115. st. 4. ZOR umjesto čl. 115. st. 1. t.4. ZOR). K tome iz obrazloženja odluke te iz činjenice da je otkazni rok određen u skladu s odredbom čl. 53. ZOR-a kojom se regulira probni rad, vidljivo je da je riječ o otkazu zbog nezadovoljavanja na probnom radu. Dakle, s obzirom da je riječ o odluci o otkazu zbog nezadovoljavanja radnika na probnom radu, na predmetni otkaz ugovora o radu se u skladu s odredbom čl. 53. st. 9. ZOR-a ne primjenjuju odredbe ZOR-a o otkazu ugovora o radu na koje se poziva tužitelj. Također se ističe da kod otkaza radi nezadovoljavanja na probnom radu poslodavac nije dužan iznositi sve činjenice zbog kojih nije zadovoljan radnikovim radom niti upozoravati radnika na obveze iz radnog odnosa prije otkazivanja ugovora već ima diskrecijsko pravo donijeti ocjenu da radnik nije zadovoljio, pri čemu sud nema ovlast upuštati se u takvu ocjenu poslodavca. U pogledu datuma donošenja i primitka odluke o otkazu ugovora o radu iz same odluke je nesporno da je ista donesena i uručena tužitelju dana 14.9.2023. što je i sam tuženik potvrdio svojim vlastoručnim potpisom. Tuženik ističe da je zahtjev za zaštitu prava tužitelja od 26.9.2023. nije ničime potkrijepljen te je u potpunosti neosnovan i konfuzan. Prema onom što se može iščitati iz takvog zahtjeva, istim se u bitnome osporava zakonitost odluke o otkazu. Uz navedeno postavlja se i neosnovani zahtjev za isplatom s osnove naknade štete zbog navodnih honorarnih poslova čija osnova i visina nisu dokazani. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže naslovnom sudu da tužbu odbaci, a podredno da tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan, te da obveže tužitelja da tuženiku nadoknadi prouzročene parnične troškove.

4. Tijekom dokaznog postupka izvršen je uvid u Odluku o otkazu ugovora o radu za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa od 14.9.2023., presliku poruka, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 11.4.2023., ponudu kupcu MM mesna industrija d.o.o. od 2.5. i od 8.5.2023., Zahtjev za zaštitu prava d 26.9.2023., presliku povratnice, medicinsku dokumentaciju, potvrdu MUP-a od 10.9.2023., prijavu HZMO, zahtjev za mirno rješenje spora, dokumentaciju, prijavu Državnom inspektoratu od 15.9.2023., Izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad, žalbu, potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad, zahtjev za korištenje godišnjeg odmora i odluku o

korištenju za 2023., Ugovor o poslovnoj suradnji tužitelja i Napokon d.o.o. od 12.1.2021., presliku poruka, e-mail, dopise Općinskog kaznenog državnog odvjetništva u Zagrebu i Hrvatske odvjetničke komore, plaće - potpisne liste, uvjerenje o prebivalištu, izvadak iz sudskog registra za RomTeh d.o.o. i Gormat projekt j.d.o.o., Dodatak ugovora tužitelja i Napokon d.o.o., Ugovor o autorskom djelu tužitelja i Auto-test d.o.o. od 11.3.2023., te raskid tog ugovora od 2.9.2023., potvrdu o plaći zaposlenika, Raskid ugovora o poslovnoj suradnji programera Josipa Juretića i klijenta Napokon d.o.o. od 1.7.2023., liste, Zahtjev za utvrđivanje povrede prava od 23.4.2024., obavijest žrtvi kaznenog djela, presudu Općinskog suda u Dubrovniku K-331/2022, uplatnicu, oglas za posao, članke, rješenje o odbačaju kaznene prijave KP-DO-3447/2023 od 1.3.2024., objavu o nepostojanju osobe, nalog za službeno putovanje, račune, kaznene prijave, fotografije, dopis Hrvatske pošte, evidencije rada tuženika, presudu Prekršajnog suda u Zagrebu Pp-3021/2024, saslušan je svjedok Darko Vujanić, izvršen je uvid u odluku o raspodjeli i dobiti za 2024. za tuženika, bilješke uz financijska izvješća, saslušan je svjedok Goran Belošević, te u svu priležuću dokumentaciju spisa.

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, u smislu čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti, kao u izreci presude, a također da je neosnovan prijedlog istoga za određivanjem privremene i prethodne mjere, kao u izreci rješenja.

6. Uvidom u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 11.4.2023. utvrđeno je da su u čl.1. istoga stranke ugovorile trajanje probnog rada tužitelja kod tuženika u trajanju od 6 mjeseci. To znači da bi navedeni probni rok tužitelja kod tuženika trajao do 11. 10. 2023.

7. Kako je tuženik Odluku o otkazu tužitelju zbog nezadovoljavanja na probnom radu donio dana 14.9.2023., to je isti tužitelju ugovor o radu otkazao za vrijeme trajanja probnog roka.

8. Uvidom u Odluku o otkazu ugovora o radu za vrijeme trajanja probnog perioda radnog odnosa od 14.9.2023. utvrđeno je da je ista donesena za vrijeme probnog rada, zbog nezadovoljavanja na probnom radu, odnosno zbog toga što se radnik nije uklopio u radnu sredinu, sukladno čl. 115. st.4. Zakona o radu (dalje: ZR).

9. Prema odredbi čl. 115. st. 1. točka 4. ZR, poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok ako za to ima opravdan razlog, u slučaju ako radnik nije zadovoljio na probnom radu (otkaz zbog nezadovoljavanja na probnom radu).

10. Prema odredbi čl. 53. st. 1.ZR, prilikom sklapanja ugovora o radu može se ugovoriti probni rad. Stavkom 2. istog članka određeno je da probni rad ne smije trajati duže od 6 mjeseci, dok je stavkom 3. određeno da nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog za otkaz ugovora o radu. Isto proizlazi i iz odredbe čl. 115. st. 1. točka 4. ZR.

11. Također, odredba čl. 53. st. 4. ZR vrlo jasno određuje kako se na otkaz zbog nezadovoljavanja na probnom radu ne primjenjuju odredbe ZR o otkazu, osim

odredbe čl. 120. ZR koja propisuje da otkaz mora biti u pisanom obliku te da poslodavac u pisanom obliku mora obrazložiti otkaz, a isto tako dostaviti ga osobi kojoj se otkazuje. Nadalje, na otkaz zbog nezadovoljavanja na probnom radu primjenjuje se i odredba čl. 121. st. 1. ZR kojom je propisano da otkazni rok počinje teći danom dostave otkaza ugovora o radu, a isto tako, primjenjuje se i odredba čl. 125. ZR, koja uređuje pretpostavke za sudski raskid ugovora o radu.

12. Za vrijeme probnog rada poslodavac je dužan prije svega radniku omogućiti obavljanje upravo onih poslova za obavljanje kojih je s istim i sklopio ugovor o radu, obzirom u protivnom poslodavac ne bi ni mogao s uspjehom u svojoj odluci isticati da radnik na probnom radu nije zadovoljio. Navedeno tužitelj niti ne spori u ovom postupku.

13. Kako ZR ne sadrži bilo kakve odredbe o tome kako će se utvrđivati rezultati probnog rada, to je pitanje ostavljeno na mogućnost poslodavcu da o istome odluči svojim aktima, npr. pravilnikom o radu, kojim može biti jasno predviđena posebna forma, odnosno procedura na koji način će se vrednovati probni rad radnika. Tako npr. pravilnikom o radu poslodavac može odrediti točno određenu proceduru za praćenje i ocjenjivanje radnika na probnom radu npr. od strane točno formiranog tijela, odnosno komisije koja ima zadaću praćenja probnog rada, način na koji će ista vršiti praćenje radnika na probnom radu, koje rezultate radnik na točno određenom radnom mjestu treba ostvariti, vrši li se ocjenjivanje njegovog rada i sl., u kojem slučaju bi se poslodavac kod donošenja ocjene zadovoljava li radnik na probnom radu bio dužan pridržavati odredbi svoga akta, odnosno točno propisane procedure praćenja probnog rada. U takvom bi slučaju poslodavac isto bio dužan i jasno obrazložiti u svojoj odluci o otkazu, odnosno navesti koje je tijelo i na koji način provodilo praćenje rada radnika na probnom radu, u kojem periodu, koje rezultate radnik nije ostvario, a trebao je, obzirom na prirodu svog radnog mjesta i sl.

14. Tužitelj odluku o otkazu koja je predmet postupka pobija u bitnome navodeći da bi ista bila sačinjena protivno čl. 120. st. 2. ZR, odnosno da ne sadrži obrazloženje i uputu o pravnom lijeku, da je tuženik postupio protivno čl. 38. ZR, te da tužitelj nikada ranije nije bio opomenut od strane poslodavca, niti je bilo pritužbi na njegov rad.

15. Međutim, kod otkaza ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu, poslodavac u Odluci o otkazu i nije dužan navoditi sve činjenice zbog kojih nije zadovoljan radom radnika na probnom radu, niti ga je dužan upozoravati na obveze iz radnog odnosa prije otkazivanja ugovora o radu, već se radi o diskrecijskoj ocjeni poslodavca, pri čemu niti sud u sudskom postupku nije ovlašten preispitivati takvu odluku poslodavca, odnosno utvrđivati da li je radnik ili nije zadovoljio na probnom radu. To što Odluka o otkazu u konkretnom slučaju ne sadrži pouku o pravnom lijeku, ne predstavlja okolnost koja bi istu odluku već uslijed navedenog učinila nezakonitom tim više što je tužitelj protiv te odluke podnio pravodobno zahtjev za zaštitu prava 26.9.2023., koji je tuženik zaprimio 3.10.2023. (što proizlazi iz obavijesti Hrvatske pošte na strani 248 spisa), a kako tuženik na isti nije odgovorio, to je tužba tužitelja podnesena u rokovima iz čl. 133. ZR. Dakle, unatoč tome što pobijana odluka ne

sadrži pouku o pravnom lijeku, tužitelj je pravodobno, odnosno u propisanim rokovima, zatražio sudsku zaštitu, pa je prigovor prekluzije istaknut po tuženiku, neosnovan.

16. Neosnovani su navodi tužitelja i da bi otkaz bio nezakonit jer da je donesen protivno odredbi čl. 38. ZR. Naime, prema navedenoj odredbi, radniku se za vrijeme privremene nesposobnosti za rad ne može otkazati ugovor o radu, ali isključivo ako je privremena nesposobnost radnika uzrokovana ozljedom na radu ili profesionalnom bolešću. No, tužitelj niti ne tvrdi niti dokazuje da bi isto bio slučaj (iz Izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad na strani 41 spisa proizlazi da bi uzrok bolovanja bila bolest, a ne niti ozljeda na radu niti profesionalna bolest).

17. Da je tuženik kao poslodavac u konkretnom slučaju svojim Pravilnikom o radu posebno propisao način na koji će provoditi praćenje i ocjenjivanje probnog rada svojih radnika, a isto nije određeno ni zakonom, to bi poslodavac u konkretnom slučaju bio ovlašten ocijeniti i procijeniti zadovoljava li konkretni radnik na probnom radu. Ukoliko bi poslodavac za pojedinog radnika procijenio da isti na probnom radu koji je ugovoren nije ostvario očekivane, odnosno zadovoljavajuće rezultate, isto bi trebao navesti u obrazloženju svoje odluke o otkazu, u kojem bi nadalje bilo konstatirano kako uslijed navedenog radnik nije zadovoljio na probnom radu, te da isto predstavlja razlog za otkazivanje ugovora o radu. Međutim, tuženik se na isto ne poziva u odluci o otkazu, a niti tužitelj isto tvrdi u tužbi i postupku, pa sud isto nije bio ni dužan, niti ovlašten preispitivati u postupku.

18. Dakle, poslodavac i nije bio dužan u Odluci o otkazu posebno detaljno obrazlagati kriterij uspjeha koji se od radnika očekivao, odnosno na koji je način isti bio dužan izvršavati poslove za koje je ocijenjeno da nisu obavljani na zadovoljavajući način, a nije dužan niti navoditi koje je to vještine i znanje tužitelj trebao iskazati, odnosno koje je obveze propustio izvršiti, već je dovoljno da tuženik kao poslodavac utvrdi da tužitelj kao radnik tijekom probnog rada ne zadovoljava kriterije zbog kojih je ugovorio takav rad ili ne ostvaruje očekivane rezultate rada, te da se nije uklopio u radnu sredinu, i to temeljem diskrecijske ocjene samog tuženika. Samo utvrđenje da tužitelj kao radnik nije zadovoljio kriterije zbog kojih je ugovoren probni rad u konkretnom slučaju, odnosno da se nije uklopio u radnu sredinu, već i samo za sebe predstavlja dovoljan i opravdan razlog za otkaz ugovora o radu kojim je takav probni rad ugovoren. Navedeno iz razloga što je u takvom slučaju riječ o posebnom institutu, s posebnim osobinama, različitim od onih koje su relevantne kod redovitog ili izvanrednog otkaza ugovora o radu.

19. Stoga je Odluka tuženika o otkazu tužitelju zbog nezadovoljavanja na probnom radu ocijenjena zakonitom, pa je stoga tužbeni zahtjev tužitelja, u dijelu kojim predlaže istu odluku utvrditi nedopuštenom, ocijenjen neosnovanim u cijelosti.

20. Obzirom nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 124. st. 1. ZR, to nisu ispunjeni niti uvjeti za vraćanje tužitelja na rad, pa je stoga i u tom dijelu kojim predlaže vraćanje na dotadašnje poslove, tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti.

21. U odnosu na dio zahtjeva tužitelja kojim predlaže utvrditi da je započeo radni odnos kod tuženika dana 7.4.2023., valja navesti kako takvi navodi tužitelja ne proizlaze iz dokumentacije i dokaza u spisu. Naime, iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 11.4.2023., kojeg su sklopili tužitelj kao radnik i tuženik kao poslodavac (strana 13-14 spisa) proizlazi da su stranke u čl.1. istoga jasno ugovorile da radnik počinje s radom 11.4.2023, pri čemu tužitelj u postupku nije osporavao da je on taj ugovor na strani radnika potpisao. Iako je na navedenu okolnost tužitelj predložio saslušati svjedoka Darka Vujanića, iz iskaza istoga navedeno ne proizlazi. Naime, iako je isti iskazao da bi tužitelja prvo dan vozio na posao 7.travnja 2023., te da ga je po ranijem dogovoru ostavio u ulici gdje mu je rekao gdje se nalaze prostori tuženika, oko 7,45 ujutro, no isti je iskazao i da nije vidio trenutak kada je tužitelj ušao u prostor tuženika, jer da nije pratio da li je fizički ušao unutra. Osim toga, neizvotno je i neuvjerljivo da bi tužitelj kao radnik potpisao Ugovor o radu s tuženikom 11.4.2023., te da bi u istom bilo navedeno da isti počinje s radom kod tuženika upravo dana 11.4.2023. kada je ugovor i sklopljen, a da tužitelj isto ne bi sporio već prilikom potpisivanja ugovora, tim više što se radi o obveznom sastojku Ugovora o radu propisanom čl. 15. st. 1. ZR. Prema tome, kako ni iz dokumentacije spisa ne proizlazi da bi tužitelj započeo kod tuženika s radom upravo dana 7.4.2023., to je i navedeni dio zahtjev tužitelj ocijenjen neosnovanim, kao u izreci presude. Valja samo napomenuti da je isto odlučeno i u presudi Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu broj Pp-3021/2024 od 30.9.2024., kojom je ovdje tuženik oslobođen optužbi da ne bi tužitelju za razdoblje od 7.4.2023. do 10.4.2023. izdao pisanu potvrdu o sklopljenom ugovoru o radu (strana 334-343 spisa).

22. Nadalje, u odnosu na zahtjev tužitelja za naknadom štete u iznosu od 22.550,00 eura, koji iznos tužitelj potražuje navodeći da je zbog prekovremenih sati vikendom kod tuženika bio prisiljen otkazivati svoje honorarne poslove kao DJ na svadbama i poslovnim događajima kao i poslove ovlaštenog upravitelja drona za zračno snimanje objekata, pa da mu je takvim ponašanjem tuženik onemogućio ostvarenje zarade temeljem unaprijed dogovorenih poslova s klijentima u iznosu od 22.550,00 eura, a da mu istovremeno tuženik nije ni isplatio prekovremeni rad subotama kada nije bio dežuran, a koje da je tuženik naplatio od klijenata, valja navesti sjedeće: Tužitelj je od trećih osoba preuzeo obveze temeljem ugovora o djelu s istima, te stoga ne postoji u konkretnom slučaju odgovornost tuženika kao poslodavca za to što tužitelj preuzete obveze prema trećima nije ispunio na vrijeme. Naime, da bi postojala odgovornost tuženika za naknadu štete tužitelju, ugovori tužitelja s trećim osobama morali bi biti raskinuti upravo zbog prekovremenog rada kod tuženika, pri čemu bi postupanje tuženika moralo sadržavati elemente protupravnosti, te bi upravo uslijed istoga tužitelju trebala nastati izgubljena zarada iz ugovora o djelu koje je sklopio s trećima, odnosno trebala bi postojati uzročno-posljedična veza između štetne radnje i posljedice. Primjerice, Ugovor o djelu s trgovačkim društvom Napokon d.o.o. tužitelj je sklopio 12.1.2021., na vrijeme trajanja od dvije godine, dok je Dodatak istome sklopljen 19.1.2022. (strana 119-124 spisa). Isti je Ugovor o djelu raskinut 1.7.2023. (strana 132 spisa), pri čemu se kao razlog raskida tog ugovora o poslovnoj suradnji navodi da autor kao programer (odnosno tužitelj) nije isporučio naručenu Internet stranicu i mobilnu aplikaciju u ugovorenom roku do dana 1.7.2023. jer da je isti propustio sve razumne roke za dostavu autorskog djela Internet stranice i mobilne aplikacije.

23. Tužitelj je kod tuženika bio u radnom odnosu od 11.4.2023. do otkaza 14.9.2023., dok je obveze po predmetnom ugovoru o djelu preuzeo sklapanjem tog ugovora

12.1.2021., no nije u ugovorenom roku dostavio autorsko djelo Internet stranice i mobilne aplikacije, pa je taj ugovor raskinut. No, iz dokumentacije spisa ne proizlazi da bi do raskida tog ugovora (i nemogućnosti izvršenja ostalih honorarnih poslova) došlo isključivo i upravo zbog prekovremenog rada kod tuženika. Svjedok Goran Belošević, informatičar zaposlen kod tuženika, iskazao je o istome da se ne sjeća da li je tužitelj i kada kod tuženika radio prekovremeno, odnosno subotama i nedjeljama, te da on osobno nije, a da je kod tuženika vođena evidencija radnog vremena za zaposlenike, gdje su se isti upisivali, te da se radi o evidenciji radnog vremena koja je dostavljena uz podnesak tuženika od 25.07.2024. na listu 258 i 259 spisa. Uz to, svjedok je iskazao da je svaki od njih uzeo jednu subotu kada bi bio dežuran putem telefona, te se javio ako bi tko zvao. Neovisno o navedenom, iz priložene dokumentacije ne proizlazi uzročno-posljedična veza, odnosno da bi tužitelj gubio na zaradi kod trećih osoba temeljem sklopljenih ugovora o djelu isključivo i upravo zbog prekovremenog rada kod tuženika, te da upravo uslijed istoga ne bi izvršio svoje obveze prema trećima iz sklopljenih ugovora o djelu. Također, iako je svjedok Darko Vujanić iskazivao da je kao direktor društva Auto-test d.o.o sklopio s tužiteljem Ugovor o autorskom djelu 11.3.2023., koji je raskinut 2.9.2023. (strana 127-129 spisa), jer autor nije isporučio naručene TV reklame i promotivne spotove, niti iz navedenog ne proizlazi da bi jedini i glavni razlog raskida tog ugovora bio upravo i isključivo navodni prekovremeni rad kod tuženika, a kako je prethodno obrazloženo.

24. Kako je i navedeni dio zahtjeva tužitelja utvrđen neosnovanim, sud je odbio i prijedlog za provođenjem financijskog vještačenja radi utvrđivanja visine izgubljene zarade, pri čemu okolnosti na koje je predloženo financijsko vještačenje u podnesku od 7.5.2025. (dugovani bonusi, naknada za troškove korištenja automobila, naknada za neiskorištene dane godišnjeg odmora i prekovremenog rada) niti ne predstavljaju tužbeni zahtjev tužitelja, pa je i uslijed navedenog taj dokazni prijedlog odbijen.

25. Isto tako, kao nepotrebni odbijeni su i svi ostali dokazni prijedlozi stranaka stavljeni tijekom postupka, pa tako i prijedlog za pribavom kaznenih spisa po prijedlogu tužitelja, obzirom isti nisu odlučni za ovaj postupak dok dokazni prijedlozi stavljeni nakon zaključenja prethodnog postupka nisu ni uzeti u obzir, sukladno čl. 299. ZPP-a, budući za iste nisu navedene okolnosti iz čl. 299. st. 2. ZPP-a. Sud nije proveo dokaz saslušanjem parničnih stranaka, obzirom su činjenice u predmetu u dovoljnoj mjeri utvrđene i bez provođenja tog dokaza, temeljem dokumentacije priležeće spisu i navoda stranaka tijekom postupka, pa je isti prijedlog ocijenjen nepotrebним, kao i dokazni prijedlog za saslušanjem svjedoka Damira Derjanovića, koji je prijedlog odbijen kao nepotreban.

26. Okolnost što je tužitelj podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tuženikom, a što je utvrđeno uvidom u e-Spis Trgovačkog suda u Zagrebu, pod brojem spisa St-1246/2026, nije odlučna za ovaj spor, budući sud u istom postupku nije donio rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad ovdje tuženikom. Stoga su navodi tužitelja da bi nad tuženikom bio pokrenut i otvoren stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem St-1246/2026, u ovoj fazi postupka neosnovani.

27. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

28. U odnosu na prijedlog tužitelja za određivanjem prethodne i privremene mjere, iz podneska od 7.5.2025., valja navesti kako su takvi prijedlozi tužitelja neosnovani u

cijelosti. Naime, tužitelj predlaže privremenu mjeru osiguranja vraćanja tužitelja na posao, temeljem čl. 124. st. 2. ZR, te prethodnu mjeru osiguranja upisom založnog prava tužitelja u iznosu od 65.000,00 eura koji tuženik ima na bankovnim računima u Republici Hrvatskoj i zabranom bankama da protivniku osiguranja ili trećim osobama isplate taj iznos. Pritom tužitelj tvrdi da ima osnove sumnjati da će tuženik izbjeći ili znatno otežati ostvarenje njegovih potraživanja, te da mu poslodavac nije uručio obračune plaća koji predstavljaju ovršne isprave.

29. U konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za određivanje privremene mjere iz čl. 346. Ovršnog zakona, a niti zakonske pretpostavke za određivanje prethodne mjere iz čl. 332. Ovršnog zakona.

30. Prema odredbi čl. 346. Ovršnog zakona (dalje: OZ), privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti. U konkretnom slučaju nisu kumulativno ispunjene pretpostavke za određivanje privremene mjere u smislu čl. 346. Ovršnog zakona. Naime, tužitelj kao predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine prema tuženiku kao protivniku osiguranja, a isto tako nije učinio vjerojatnim niti postojanje druge pretpostavke iz čl. 346 OZ-a koja mora biti kumulativno ispunjena. Stoga, obzirom nisu ispunjene kumulativne pretpostavke za određivanje privremene mjere iz čl. 346. OZ-a, valjalo je prijedlog za određivanjem privremene mjere odbiti te odlučiti kao u izreci rješenja.

31. Također, prema odredbi čl. 332. st. 1. OZ-a, prethodna mjera određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna, nagodbe pred sudom ili upravnom tijekom ako tražbina koja je u njoj utvrđena još nije dospjela. te javnobilježničke odluke ili isprave ako tražbina koja je u njoj utvrđena još nije dospjela. Kako u konkretnom slučaju ne postoji takva isprava iz čl. 332. st. 1. OZ-a, to je neosnovan prijedlog za određivanje iste, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

32. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, pa su tuženiku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: OT), priznati troškovi: sastava odgovora na tužbu - 250 bodova (Tbr. 7.1. OT), sastava podneska od 26.3.2024., 29.5.2024., 25.7.2024., 11.12.2024., 8.5.2025., 26.3.2025., - svaki po 250 bodova (Tbr. 8.1. OT), pristupa na ročišta 7.5.2024., 9.7.2024., 29.4.2026., 29.5.2026., 6.7.2026., 24.7.2026.- svako po 250 bodova (Tbr. 9.1. OT), sastava podnesaka od 16.1.2025., 17.6.2026. - svaki po 25 bodova (Tbr. 8.3. OT), ročište za objavu presude - 50 bodova (Tbr. 9.3. OT), odnosno ukupno 3350 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 6.700,00 eura, uvećano za PDV, odnosno ukupno 8.375,00 eura. Tuženiku nije priznat trošak zastupanja na ročištu 3.2.2024., obzirom nije održano ročište toga dana, trošak sastava podneska od 12.4.2020. obzirom isti ne prileži spisu, podneska od 13.8.2025. obzirom je isti bio

nepotreban za postupak u smislu čl. 155. ZPP-a, kao ni trošak podnesaka i pristupa na ročišta čiji je trošak sastava dosuđen, a zatraženi su po dva puta.

33. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 29. srpnja 2026.

Sutkinja
Lidija Repar Habulinec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano, putem ovog suda.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-57146**

Kontrolni broj: **00cdf-77c31-c022d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.